

PUSKÁS HÍRADÓ

a Puskás Tivadar Híradó Bajtársi Egyesület kiadványa

IV. évfolyam 1. szám

megjelenik félévenként

2006. április

REKVIEM A SZABADSÁGHARCÉRT (RÉSZLET)

*A szabadságharcot, melyben
Oly sok hazafi vére folyt,
A túlerő legyőzte, s
Zászlaja porba hullt.*

*Petőfi, Batthyány, Kossuth,
Fénylő szellemük tovább világított.
A messzeségből sugalták a reményt:
Hogy eljön egyszer újra az a nap,
Mikor a magyar zászló büszkén hirdeti:
„ÉLJEN A MAGYAR SZABADSÁG!
ÉLJEN A HAZA!”*

*Willnerné Takács Margit
(egyesületünk tagja)*

LÁTOGATÁS A MH HÍRADÓ ÉS INFORMATIKAI PARANCSNOKSÁGON

A Magyar Honvédség Híradó és Informatikai Parancsnoka meghívására elnökségünk és a budapesti híradó nyugdíjas tagozat vezetősége látogatást tett a parancsnokságon.

Horváth Ferenc dandártábornok, a MH Híradó és Informatikai Parancsnoka – egyesületünk tagja – korrekt, átfogó képet adott a parancsnokság feladatairól, mindennapi munkájáról, majd bemutatta az új technikai eszközöket.

Ezt követően a parancsnokság, egyesületünk, a tagozat és a Puskás Tivadar Távközlési Technikum közötti együttműködés kérdéseinek egyeztetésére került sor.

A nagy tetszéssel fogadott tartalmas tájékoztató és technikai bemutató baráti ebédrel ért véget.

A szerkesztőség

MINEK A JELKÉPE A TURULMADÁR?

A XII. kerületben 2005. október 22-én egy kisebb parkban átadták a II. világháború halottainak az emlékére készített, 3 méter magas posztamensen, a széttárt szárnyú, karmaiban kardot tartó turulmadarat.

A kerület polgármestere az engedély nélkül felállított szobor fő alakjának, a jelenlegi kormányon lévő kisebbik párt önkormányzati képviselőinek politikai ellenkezésére azt mondta: „hogya a honvédség használhatja legfontosabb jelképeként címerében, jelvényeiben a Turulmadarat, akkor neki is joga van azt felhasználni, jó célra.

A nyilatkozat után úgy éreztem, utána kell néznem mi a helyzet ezzel a madárral. Kutatásaimnak eredményét ezúton kívánom közre adni.

• Őseink hitvilága, sámánmisztikus világképe, hiedelem a kettős lélekben, arra a következtetésre jutott, hogy az állatoknak is van lelke. Ez előtti képzelet, a totemizmus világa, ahol őseink totemállatot választottak maguknak. Árpád családjában ez a totemállat volt a turulmadár. Tulajdonképpen a madártól származtatják magukat. A természetben ez a madár nem létezik. Hasonlít a ragadozó madarakhoz, csőre, karmai erre vallanak. Magyar ősi mondákban gyakran szerepel. Neve egyes magyarság kutatók szerint a sok fordítás eredménye. Eredetileg CURUL volt, ami karvalyt jelent. A karvaly gyűjtőnév, ragadozó madarak összessége. Közel jár az igazsághoz egy másik kutató Chermel István, aki a ránk maradt rajzok alapján leginkább sashoz hasonlítja. Mások a fekete sastól, illetve a fekete sólyomtól származtatják. A turulmadárnak van katonai vonatkozása, a mondák szerint a hadra kelt népet vezette a harcra. Korábban még a vezérek zászlóikon is ábrázolták. Írásokból ismeretes Emich Miklós csicsói várnagy, mint Erdély sasának hordozója - vagyis

A vitatott emlékmű

zászlótartó. Erdély 1538-ban felvette címerébe. 1659 óta fél sas alakban, a magyar nagycímerben szerepel, annak erdélyi pajzsában. A totemizmus másik képviselője a csodaszarvas - a XII. kerületben ezt már korábbi szoborcsoportban felállították. A turul szerepel még Kézai Simon krónikájában, ahol Emesét - aki Árpád anyja volt - a turul „áldotta” meg.

• 1867-ben az ezredéves honfoglalási ünnepekre a kutatók visszanyúlva a múltba, megkeresték a turul mondában szereplő madarat. Ezt jelképként használva, általában szobor formájában számos helyen megörökítették. Ezek közül a leghíresebb a Tatabánya feletti Turul-hegyen magasodó madár, Donáth Gyula alkotása, melynek a felújítását éppen a kétezer éves évfordulón hajtották végre és Gönc Árpád köztársasági elnök adta át. A helyszín a közelben vívott, győztes Bánhidai csata emlékét kívánta megörökíteni, ahol Árpád a monda szerint legyőzte Szvatoplukot. A Turulmadár Budapesten, több helyen megtalálható. Az egyik a királyi vár bejáratánál, a sikló végállomásánál magasodik. Érdekessége, hogy a világháborúban rommá lőtt várban, a szobor épen maradt (ebben egyesek a madár rendkívüli erejét látták). A szobrot I. Ferenc József király adományozta a fővárosnak 1905-ben. A madár karmai között tartott kard, a magyarok harckészségére utal. A Ferenc József híd tartópillérén is magasodik két-két turulmadár. A két világháború között több sajtótermék vette fel a Turul nevet. 1883-tól kezdve a magyar heraldikai társaság közlönyének a neve is Turul volt.

• A turulkultusz az I. világháború utáni országvesztés után került ismét előtérbe. Megalakult a Turul szövetség, amelynek fő feladata az ősi magyar virtus felelevenítése, a magyarság harci kedvének ébrentartása. Ennek szimbólumaként ismét kiválasztották a turulmadarat. A szövetség 1926-tól

működött. Katonai szárnyát a Werbőczy Bajtársi Egyesület képviselte. Vezetőjük Kémeri Nagy Imre maga is katona volt. A magyar királyi honvédség korabeli jelképei között kutatva, csak a repülőknél találtam rá a turulmadárra. A három katonai akadémia jelvényei között, csak a vitéz Horthy Miklós Repülő Akadémia címerében szerepel a turulmadár, de a kardot nem a karmai között, hanem a szájában tartja. A díszítő elemek között is megtalálhatjuk a turult, például a repülő díszítő markolatán, az emléklapok vagy az emléktárgyak között.

- Rendszerváltás után a magyar honvédség is új jelképeket keresett. Az új arculatú magyar honvédség a nemzeti hagyományokat vette figyelembe, amikor kialakította jelképeit. Az első honvédelmi miniszter ekkor Für Lajos volt, aki maga is történész.

Valószínű, hogy segített a kiválasztásban. Egyik szimbólumként ismét előkerült a turulmadár. Napjainkban a koronás kiscímer mellett a koszorúba zárt turult használja a honvédség. Több katonai intézmény, alakulat is belevette címerébe (jelvényébe). Az 1990-ben Bolyai János nevét felvevő katonai főiskola is

A fentiek alapján állíthatjuk, hogy a mai magyar honvédség jelképként használja az ősi turulmadarat.

Ezt a hagyományt kívánta tovább szaporítani a XII. kerület is, amikor átadta a kerületi hősi emlékművet, és a turult választotta jelképnek

Vörös Béla nyá. mk. ezds.

CSALÁDI ÖSSZEJÖVETEL, SZÉKESFEHÉRVÁR (2005. JÚLIUS 23.)

Ebben az esztendőben a székesfehérvári Híradó Szekció rendezte meg a családi összejövetelt. Részt vett rajta a Budapesti Nyugállományú Klub hír tagozata a ZMNE Bolyai János Főiskola Nyugállományú Klub, a váci fegyveres erők és testületek Esze Tamás Nyugállományú Egyesülete, a Puskás Tivadar Híradó Bajtársi Egyesület és a fogadó székesfehérvári Hír Szekció családtagjai. A szekció lelkiismeretesen felkészült a rendezvény lebonyolítására, szerettük volna felejthetlenné tenni az amúgy is nagyra becsült családi összejövetelt. Nagy segítségünkre volt Révész Gyula mk. alez., 43. vezetéstámogató z. parancsnoka. Biztosította részünkre az Alba Regia laktanyában a tisztieztendő, a finom ebédet és rendelkezésünkre bocsátott két autóbust. Így az állomás előtt vártuk az érkezőket. Szükség is volt rá, mert a nem várt eső közénk tolakodott. A laktanyában a szekció vezetése fogadta a vendégeket, pezsgővel köszöntötte őket, majd ismertette a tervezett programot.

- 1. sz. program, egyik busz: kirándulás Pákozdra, Sukoró, Mészeg hegy térségébe.*
- 2. sz. program: 2. sz. busz: Séta Székesfehérvár belvárosában, nevezetességek megtekintése.*

Mindkét helyre vezetőket, eligazítókat, illetve idegenvezetőt biztosítunk.

Sukoró-Pákozdi csoport:

Először is a sukorói templomba mentünk (zuhogó esőben), ahol a református templomban, az egykori haditanács helyszínén előadást hallgattunk meg az itt lefolytatott egykori haditanácsról. Mi magunk is beülhettünk azokba a padosorokba és megtekinthettük a helyiséget, a múzeumi anyagokat.

Ezután Pákozdra autóztunk át. Az eső szakadatlanul ontotta áldását, de mi nem adtuk fel és megnéztük a múzeumot. Szakszerű előadásban részesültünk, mindent megnéztünk. A legjobban a terepasztalon lejátszott hadijelenetek és a csaták tetszettek a látogatóknak. Mikor egy kicsit csökkent az eső, kimentünk a hegycsúcsra és gyönyörködtünk a Velencei tó panorámájában, majd a Mészeg, hegy sukorói oldalán a csata hely látványában.

Székesfehérvári belvárosi csoport:

Autóbuszszal indultunk, majd a Kieg. Parancsnokságtól gyalog folytattuk utunkat a Fő utcán. Megnéztük a virág órát, az ujjá épülő színházat, a Patikamúzeumot, valamint a székesegyházat. A templomban a freskókról és oltárokról az ismert előadóval tájékozódunk. Majd megtekintettük a Rom kertet, a királyok sírját, ugyancsak szakismert előadóval, ezután megnéztük a zenélőórát is!

Mindkét csoport beérkezett a laktanyába és elfogyasztották a nagyon finom ebédet, majd elbeszélgettünk. Ezekon a találkozókon a legszebb és legjobb, hogy látjuk egymást, örülünk egymásnak, felelevenítjük a múltat, a közös élményeket. Nagyokat nevetgélünk és fogadalmat teszünk, hogy találkozunk legközelebb is. Elfelejtük már a bosszantó esőt, csak a jóra emlékezünk. Jobban megismerhettük a pákozdi csata emlékhelyeit és a királyok városát. Köszönettel elbúcsúztunk egymástól a boldog viszontlátás reményében.

Pákozdi Imre nyá. ezds.

20 ÉVES A FEJÉR MEGYEI HONVÉD NYUGÁLLOMÁNYÚ KLUB HÍRADÓ SZEKCIÓJA

2005. 12. 17-én tartotta a szekció az évzáró és évnyitó értekezletét, illetve feladattervének ismertetését. Második pontként a szekció 20 évét dióhéjban ismertettük.

Az ünnepségen részt vettek: a 43. vezetéstámogató z. parancsnoka, a Fm-i Honv. Nyá.

Klub elnöke, a PTHBE. elnöke, a Bp-i Nyá. Klub Hír. tagozatának küldötte, a ZMNE. BJ. KMF. Nyá. Klub elnöke, a váci fegyveres erők és testületek Esze Tamás Nyá. Egyesületének küldötte, valamint a székesfehérvári híradó szekció tagsága.

Prepszent János nyá. őrgy. saját versével ékesítette gyűlésünket. Ezután a Szekció elnöke értékelte az eredményes 2005-ös esztendő feladatainak végrehajtását, majd ismertette a vezetőség 2006. évre tervezett programjait. Ezt követte a hozzászólás, majd a válaszadás. Szünet után került sor a Hír. Szekció 20 évének rövid ismertetésére, amelyet a tiszteletbeli elnök ismertetett. A hozzászólásokra a Szekció vezetője adta meg a választ. Elismerő szavakat kapott a Hír. Szekció a PTHBE elnökétől és a FM-i Honv. Nyá. Klub elnökétől.

A Szekció vezetősége, a nyugállományú híradó katonák közösségének megszervezése és fenntartása érdekében végzett munkájukért „tiszteletbeli tag” címet és oklevelet adományozott:

- Dr. Lindner Miklós nyá. vörgy.

- Susa István nyá. ezds.
- Koltai István nyá. ezds.
- Oláh György nyá. ezds.
- Szepezdi Dezső nyá. ezds.
- Vörös Béla nyá. mk. ezds.
- Sereg János nyá. alez.
- Maier Zoltán nyá. őrgy. uraknak.

Díszoklevelet kapott:

- Pákozdi Imre nyá. ezds.
- Kalitz Tibor nyá. ezds.
- Buzás Zoltán nyá. ezds.
- Révész Gyula mk. alez.

A Hír. Szekció megalakításában végzett aktív munkájukért a Vezetőség oklevelet adományozott:

- Nagy Dávid nyá. ezds.
- Agócs Sándor nyá. alez.
- Molnár Lajos nyá. szds.
- Tóth István nyá. alez.
- Pocsai István nyá. őrgy.
- Fazekas Dezső nyá. alez.

Pákozdi Imre nyá. ezds.

EMLÉKTÁBLA AVATÁSI ÜNNEPSÉG (VÁC, 2005. OKTÓBER 14.)

Tisztelt Hölgyeim, Uraim!

Engedjék meg, hogy én is tisztelettel köszöntsem Önöket ünnepségünkön, melynek keretében ma emléktáblát avatunk ezen az épületen, mely valaha a 15. Esze Tamás Híradó ezred legénységi épülete volt, ma a Madách Imre Gimnázium központi épülete. Az épület egykori bejáratának helyén állunk, Önök mögött a ligetes részben jobbra állt a parancsnoki épület, ma a Boronkay György Kollégium épületkomplexumának része. Tőle jobbra, az út mentén még állnak az egykori parancsnoki és ügyeletes gépkocsik garázsai. Önöktől balra volt a kapuügyeletes, ügyeletes tiszt épülete, mely most átalakítás alatt áll.

A kiegyezést követően a Monarchia keretében létrejött az önálló Magyar Honvédség, az 1868.

1945-től 1948-ig ezt a laktanyát a Vörös Hadsereg használta. Az utánpótlási vonalakat biztosító hadtápraktárt létesítettek itt.

A II. világháború végén a megalakult Ideiglenes Kormány első döntése volt az új demokratikus Honvédség létrehozása. Vácott elsőként 1945-ben az új Út- és Vasútépítő dandár alakult újra a Damjanich laktanyában, (ahol tavaly avattunk emléktáblát) és miután a Szovjet csapatok 1948 végén kiürítették ezt a Duna-parti objektumot, a Damjanich műszaki dandár vette birtokba.

Az 1950-es évek erőteljes katonai fejlesztéseinek keretében bővült a haderő Vácott is. Kiépült a Duna-parti laktanya, bővítették a vasút feletti objektumot, melyek végleges formájukat 1952-53. évben nyerték el.

Folytatva a híradó hagyományokat 1950. őszén a vasút feletti objektumban alakult meg a 32. ö. Híradó ezred és a 43. ö. Híradó építő zászlóalj. Ezek a szervezetek a HVK. III. (Híradó) Csoportfőnökség közvetlen szervezetei voltak, melyek a Postával együttműködve biztosították a HVK és Budapest központi híradását.

1951-ben a 38. légvédelmi hadosztály egyik légvédelmi ezredét hozták létre ebben a Duna-parti laktanyában Tóth István örgy. parancsnok vezetésével. Szolcsányi József alez. úr a volt lé. tü. ezred parancsnok-helyettese ma itt van a meghívott vendégeink sorában. Szeretettel köszöntjük Öt. Kívánunk neki sok erőt, egészséget.

A Damjanich műszaki dandár 1953-ban megszűnt, ekkor a Damjanich név helyett vette fel Esze Tamás nevét a laktanya. Ezután a műszaki hagyományokat a Gyöngyösi hadosztály szolnoki műszaki zászlóalja képviselte a laktanyában, majd 1966-tól az Országos Légvédelmi Parancsnokság (OLP) közvetlen önálló út- és állásépítő z., melynek parancsnoka Herédi László alez. úr volt, aki ma klubtársunk.

Szintén itt van közöttünk, köszöntjük Király István alez urat, aki a volt műszaki z. TÖF-e volt. Ő egyesületünk tiszteletbeli elnöke, jogelődünk a Fegyveres Erők Klubjának alapítója.

Budapest közelségének köszönhetően több „M” alakulatot hoztak létre ebben a laktanyában, mint

december 5-én, Ferenc József által szentesített, a „Honvédségről szóló 40. törvénycikk” alapján. Az elmúlt, több mint másfél évszázad során városunk aktív résztvevője volt önálló nemzeti haderő létrehozásáért vívott küzdelmeknek. Vác város a hosszú évtizedek alatt katona várossá fejlődött, és az volt 2001. végéig.

A II. világháború alatt a keleti hadszíntér igényeinek kielégítésére szükség volt a híradó egységek fejlesztésére. Ennek kielégítésére kezdték építeni 1943-ban a felső, kisváci Duna-parti laktanyát, és a vasút feletti objektumot, ahol híradó altiszti képzést indítottak be.

például a 2., 4. ö. vonalépítő zászlóaljkat. Ezek a megalakulás és hadrafoghatóság elérése után Egerbe – katonai nyelven fogalmazva – diszlokáltak, vagyis Egerbe helyezték át Őket. Több fejlesztési elképzelést is itt Budapest közelében próbáltak ki. 1951-ben alakult az 55. ö. rád. lé. szd., a 15. ö. hír. z., melyek feladata a légi helyzet információinak gyors továbbítása volt, a légvédelmi tüzérek részére. Ezeket a szervezeteket 1953-ig többször módosították. 1959-ben a hadosztály mozgó hírközpont fejlesztési munkái is itt folytak.

Vác város híradós múltjának története a két kisváci objektumban folytatódott, a Duna-parti Esze Tamás és a vasút feletti Sallai Imre laktanyában.

1962-től átszervezték ezeket a csapatokat. 1962. január 15-ével (a VK Szervezési és Mozgósítási Csoportfőnök 0013/1961. sz. parancsa alapján) megalakult a 15. ö. híradó ezred a vasút feletti laktanyában (a 32. ö. hír. e. bázisán). Az ezred felállító parancsnoka Gyuricza Imre örgy. volt. Az ezred megalakuló létszáma 1011 fő (147 fő vezető és biztosító, 1. z. – 165 fő ez Budapesten a Petőfi Sándor laktanyába települt, 2. z. – 280 fő, 3. z. – 419 fő). Érdekesség, hogy a Budapestre került 1. zászlóalj mindvégig Budapesten maradt, ebből jött létre később a HM Főhírközpont.

1962. február 17-én az ezred csapatzászlót bontott. A csapatzászlót az Orion rádió és televíziógyár dolgozóitól kapta az egység, mely ünnepség keretében került átadásra, felszalagozásra.

1962. július 15-től az ezred parancsnoka Kovács László – akkor örgy. – egészen 1978. május elsejéig, nyugállományba helyezéséig. Kovács ezds. úr jelenleg is egyesületünk örökös, tiszteletbeli tagja, hála Istennek jó egészségnek örvend.

Még ugyanebben az évben, 1962 augusztusában az ezredde fejlesztett 43. ö. híradó ezred diszlokált Székesfehérvárra, a Nagy Sándor József laktanyába. Ettől kezdve a Vác Helyőrségi parancsnok funkcióját is a 15. ö. Híradó ezred parancsnoka látta el.

Az 1949. október 1-jén a Budapesten megalakított, majd Pécsen működő Híradó Kiképző Tábor 1966. június 15-ével diszlokált Vác helyőrségbe és 1967-től, mint Híradó Kiképző Központ folytatta a váci híradó hagyományokat.

1972. július 6-ával konspirációs céllal a 15. ö. híradó ezred a Hátország Védelmi Parancsnokság (HÁVP) alárendeltségébe került. Ugyanakkor itt a Duna-parti laktanyában a légvédelmi rakétacsapatok fejlesztésének a Budapest védelmi gyűrű létrejöttének következtében a csöves tüzérosztályt „M” állományúra leszervezték.

1973. május 17-én Oláh István vörgy. (akkor Kiképzési Főfelügyelő) látogatta meg a 15. ö. Híradó ezredet, mely látogatás célja az Esze Tamás laktanyába való átköltözés pontosítása volt. Az átköltözés 1973. július hónapban 21-25. között megtörtént a jelen objektumban. Itt a Duna-parti laktanyában elért, és maradt az „M” állományúra leszervezett légvédelmi tüzer egység is.. Több-kisebb keret alegység is helyet kapott az objektumban. Például maradt az OLP közvetlen út- és állásépítő z., az 1001. központi „M” törzs, itt volt még a gyöngyösi hadosztály szolnoki műszaki „M” zászlóalja, a tatai hadosztály műszaki és egészségügyi keret százada, ez utóbbi később Győrbe diszlokált.

1976-ban Csapatmúzeum, Esze Tamás emlékfal

avatására került sor ebben a laktanyában.

Az ezred végezte napirend szerinti feladatát. Részt vett a szocialista építésben, a DCM építésében, a népgazdasági munkákban. Kitüntette magát, 80

fővel vett részt az 1965-ös nagy dunai árvíz mentési munkáiban.

A város érdekében is sokat ette az ezred, játszóterek, parkok, a Dunaparti sétány építésén dolgoztak. Ezt a tevékenységet a város 1980-ban, az ezrednek adományozott PRO URBE díjjal ismerte el.

Természetesen a kor fejlesztési, átalakítási folyamatai is érintették az ezredet. Itt csapatpróbáztak, itt álltak elsőként rendszerbe a hazai gyártású mikrohullámú rádiók, a rádió relék, a szovjet titkosító berendezések. Ezek elsajátításában, sok tiszthelyettes, tiszt átképző tanfolyamainak szervezésében, szerzett elévülhetetlen érdemeket, elismerést az ezred. Átélt a különböző személyi fejlesztéseket, mint például a Velence, Fertőd- I., II. szervezéseket.

Az ezred parancsnokai voltak, és egyben Váci helyőrség parancsnokok:

- Kovács László ezds. (1962.07.15. - 1978.05.01.)
- Kézeli Tamás ezds. (1978.05.01. - 1984.10.01.)
- Felföldi István ezds. (1984.10.01. - 1992.08.01.)
- Márk József ezds. (1992.08.01. - 2000.02.01.)
- Egres Béla ezds. (2000.02.01. - 2001.12.31.)

Mayer Zoltán elnökünk is 1969-ben ennél az ezrednél kezdte váci szolgálatát.

1983. májusában a várost gazdagító új közművelődési intézmény nyitotta meg kapuit az Esze Tamás laktanyában. A névadóról készült gyűjteményes kiállítás, és a róla készült bronz szobor méltó módon emlékezett meg a nagy elődről.

A Múzeum megnyitása és a szobor avatása május 20-ára esett, mely napon 280. évfordulója volt annak, hogy tarpai piacon Esze Tamás kibontotta az Ő kegyelmes urának, II. Rákóczi Ferencnek zászlait, és népét harcba szólította.

Érdekesség, hogy a kiállítást Dr. Esze Tamás, a nagy előd dédunokája nyitotta meg.

Az ezred közben végezte a katonai feladatait. Felkészültségét a sikeres gyakorlatok bizonyítják, mint a Pajzs-79, a Henger-80 gyakorlatok.

De változtak az idők 1990-től új feladatot kaptak. Az ezred visszaköltözött a felső vasút feletti objektumba, hogy a területet átadja a Váci Önkormányzatnak, a Váci Középiskolai Oktatási, és sport centrum kialakítására.

Katonai feladatait az ezred később, már a NATO keretében végrehajtott Cooperative Change-96, a Combined Endeavor-97, vagy a Delta-97 gyakorlatok keretében végezte.

Egres Béla ezds. úr volt az utolsó parancsnok, 2001. december 31-ig az ezred, és Kiképző Központ felszámolásáig.

2001 végével Vácott felszámoltak minden katonai szervezetet, objektumot, ezzel Vác város megszűnt katonavárosnak lenni.

Minket katonákat, a nyugdíjas egyesületünket a Madách Imre Művelődési Központ fogadott be a kimentett Esze Tamás szoborral, és gyűjteményes kiállítás anyagával, mely nálunk méltó módon került elhelyezésre.

A honvédelem minden állampolgár szent kötelessége. Az élet azt követelte, hogy a haderőcsökkentés, a megváltozott katonai feladatok, következtében Vácott megszűnt az aktív katonaság, így ránk, nyugdíjasokra maradt a megismertető feladat, hogy katonai emlékeket megőrizzük, ápoljuk. Különös fontosságot tulajdonítunk ennek a helyzetnek, mert ez volt valaha a váci híradó hagyomány egyik legfontosabb objektuma, másrészt itt ma az ifjúság tanul és a hon védelme nekik is szent kötelességük. Erre szeretnénk emlékeztetni Őket az emléktáblával, hogy egykoron ebben az épületben katonák szolgáltak, akik végezték a kötelességüket.

Szerencsére nem volt újabb háború, nem kellett fegyverrel megvédeni a hazát, de Ők, mi mind arra készülte, arra esküdtek, hogy ha kell életük árán is megvédik azt, ugyan úgy, ahogy azt elődeink a Damjanich huszárok, a a műszaki katonák, a a légvédelmi tüzérek, híradósok, minden Vácott szolgált katona tette.

Egyesületünk feladatának tekinti a váci katonai hagyományok őrzését, ápolását. 2003-ban a Damjanich kislaktanya (a volt Tiszti Ház, majd Helyőrségi Klub), majd tavaly a Damjanich nagylaktanya emlékhely kialakítását végeztük el. Jövőre a vasút feletti objektumot szeretnénk emlékhelyként megjelölni.

Ebben a hagyományörző munkánkban komoly segítséget kapunk, ezért köszönetünket fejezzük ki Vác Város Önkormányzatának, hagyománytisztelő polgárainak, mindenkinek, aki egyetért, és támogatja hagyománytisztelő munkánkat.

Hálánk és köszönetünk kifejezése mellett leplezzük le városunk dicső katonamúltjára emlékeztető, a Váci Híradó hagyományokat őrző Esze Tamás laktanya legénységi épületén az emléktáblát, emlékezve a dicső katonamúltra.

Szilveszter Sándor nyá. mk. alez.

A FRANCIA HÍRADÓTISZTI FŐISKOLA DELEGÁCIÓJÁNAK LÁTOGATÁSA A NEMZETVÉDELMI EGYETEMEN

A Nemzetvédelmi Egyetem rektorának meghívására háromnapos látogatásra Budapestre érkezett a Francia Híradótiszti Főiskola (ESAT) négyfős delegációja, melyet Didier PONROY vezérőrnagy, az iskola parancsnoka vezetett.

A látogatás kiemelt célja az volt, hogy tájékozódjanak a Magyar Honvédség híradásának korszerűsítési feladatairól, a híradó tisztek képzésének rendszeréről, valamint megbeszéléseket folytassanak a már három éve rendszeresen megrendezett „COMMIT” francia-magyar híradógyakorlat folytatásáról.

A delegáció hivatalos programjának kezdetén látogatást tett Nagytarcsán, a Híradó és Informatikai Parancsnokságon, ahol Horváth Ferenc dandártábornok, parancsnok fogadta a francia vendégeket. Részükre tájékoztató előadást tartott a parancsnokság szervezetéről és rendeltetéséről, majd technikai bemutatót tartott a tábori híradó és műholdas kommunikációs eszközökről.

A vendégeket udvariassági látogatáson fogadta Braun László altábornagy, vezérkari főnök-helyettes, akivel a kétoldalú katonai kapcsolatok ápolásáról és a francia nyelvképzés helyzetéről, továbbfejlesztéséről is folytattak megbeszéléseket.

Tanterem bemutató a Híradó Tanszéken

A látogatás második napja a Nemzetvédelmi Egyetemen folytatódott, az egyetem rektora tájékoztatta a delegációt az egyetemi és főiskolai képzés rendszeréről, valamint a „bolognai folyamat” eredményeként megkezdett új képzési rendszerről. A vendégek az érdekesítőnek talált előadás után

megállapították, hogy a kredit rendszerű képzés eredményeként iskoláink képesek a tananyag és a diplomák kölcsönös elismerésére. A bemutatók a továbbiakban a Híradó Tanszéken folytatódtak. A tanszékvezető francia nyelvű előadásban ismertette a híradó képzés rendszerét, valamint javaslatait a „COMMIT” híradógyakorlatok hazai és

Francia küldöttség a Híradó Múzeumban

franciaországi végrehajtásáról. E gyakorlatsorozat keretében évente felváltva Magyarországon és Franciaországban tartják a gyakorlatot, mely jó alkalmat ad a híradó hallgatók részére, hogy külföldön megismerkedhessenek más nemzetek kommunikációs rendszereivel, eszközeivel és gyakorolhassák a tanult – elsősorban angol – nyelvet.

A delegáció kihasználva a lehetőséget megismerkedett Budapest néhány nevezetességével is, többek között látogatást tett a Budai várban és a Citadellán.

A látogatás egyik hivatalos programja keretében Franciaország nagykövetének rezidenciáján a delegációt vezető tábornok átadta a francia honvédelmi miniszter asszony, Michele Alliot-Marie által adományozott „Nemzetvédelemért Érdemérem Arany fokozatát” a kétoldalú katonai kapcsolatok fejlesztéséért Dr. Rajnai Zoltán alezredes, híradó tanszékvezetőnek.

A delegáció elutazása előtt kifejezte szándékát a kétoldalú kapcsolatok fejlesztésében, valamint meghívta az egyetem delegációját Rennes-be, a Híradó Tiszti Főiskolára.

Dr. Rajnai Zoltán mk. alez.

AZ 1917. ÉVI ISONZÓI CSATÁK

1916-17. telén az olasz haderő nagymértékben megerősödött, úgy létszámban, mint fegyverzetben. Ennek jelentős részét fegyverzetben a Nyugati Antant Szövetségesek biztosították 1917. tavaszán 16 új hadosztályt vetettek be és további 6 hadosztályuk volt kiképzés alatt. Nehéz tüzérségük megnégyszereződött, közepes tüzérségük megduplázódott, a géppuskák száma a háború kezdeti 600-ról 8200-ra nőtt. Mindezek azt bizonyítják, hogy az olasz haderőnek kiemelt szerepet szántak az 1917-re tervezett hadműveletekben.

1917. május 12-én a „10. isonzói csatában” 26 olasz hadosztály indult támadásra (ez kétszeres túlerőt jelentett). Görz városától északra és délre az osztrák-magyar erők ellen. Kezdetben az olasz erők jelentős teret is nyertek, de a június 4-8. közötti osztrák-magyar ellentámadás a területek túlnyomó többségéről az olasz erőket kiszorította. Mindkét oldalon súlyosan veszteségek keletkeztek.

Cadorna olasz főparancsnok az isonzói sikertelenség után 1917. június 10-én a dél-tiroli fronton – ugyancsak kétszeres túlerővel Asisgónál kezdett támadást, amely a hónap végéig tartott. Jelentős sikereket nem ért el, még óriási veszteségek árán sem. Tehát az olasz hadsereg 1917. május-júniusi kezdeményezéseivel jelentős harcoló csapatokkal lekötötte az osztrák-magyar haderőket, de megmaradt lényegében ez az „állás háború” jelleg.

A 11. isonzói csata 1917. augusztus 19-től 1917. szeptember 12-ig tartott, amelyre az olaszok minden korábbinál nagyobb erőket vetettek be. A kétszeres túlerő biztosítása céljából 51 hadosztályt és 5200 löveget vontak össze. Az áttörés, Trieszt irányába azonban megghiúsult. Csupán Görz (szlovén neve Görice városától északra tudtak némi teret nyerni, így csupán kijutottak az Isonzó folyó keleti partjára. Az olasz veszteség a 10-11-i isonzói csatában több mint 250.000 fő volt (halottakban, hadifoglyokban), de elfoglalták a Szent Mihály hegyet, kijutottak a Doberdói fennsíkra.

A központi Hatalmak a Keleti Fronton 1917. évben elért jelentős sikerek (Kelet Galícia, Bukovina, Riga elfoglalása) után elhatározták, hogy az isonzói front felső szakaszánál Flitsch – Tolmein (Tolmin) között nagy erők összpontosításával – részben a Keleti Frontról történt átcsoportosítással – nagyszabású hadműveletet hajtanak végre és visszaszorítják Isonzó vonalát, az olasz haderőt és kijutnak az észak-olasz Pó folyó síkság területére.

A támadásra létrehozták egy új közös német-osztrák-magyar hadsereget (14. HDS, mely 7 német és 8 osztrák-magyar hadosztályból állott. Parancsnoka Ottó von Belov német tábornok volt. Ezzel a hadsereggel Caporettánál tervezték az áttörő

támadást. Ettől délre az 1. és 2. isonzói hadsereg jobbszárnya vett részt a támadó hadműveletben. Az egész isonzói fronton 44 hadosztályt és 3540 löveget állítottak fel. Az egész (3. hadseregből álló) front főparancsnoka Jenő főherceg volt.

A támadás, 12. isonzói csataként, október 24-én heves tüzérségi előkészítéssel vette kezdetét. Caporettó térségében a 2. olasz hadsereg védelmi állásait gyorsan áttörték. Az olaszok pánikszerűen menekültek. Az olasz hadvezetés október 27-én az Isonzó egész vonalán elrendelte a visszavonulást. Az olasz haderők még Tagliamentónál sem voltak képesek védelmi vonalat kiépíteni, csak november 10-én Piave folyónál tudták megállítani a Központi Hatalmak erőit. A dél-tiroli frontról – az olasz erőket a bekerítéstől fenyegetve – gyorsan kivonták. Új olasz főparancsnokot neveztek ki Diaz tábornok személyében, aki ide irányított 5 angol és francia hadosztállyal megerősítve már védelemre

rendezkedett be a Brenta folyó felső folyása és Piave között. Az offenzívát a Központi Hatalmak hadvezetősége 1917. december 2-án leállította. Ez a nagyszabású hadászati művelet volt a Központi Hatalmak részéről a legeredményesebb támadás, amely az olaszországi frontot addig jellemző – lényegében „állásháború” jellegű helyzetéből az Isonzó mentén folyó harcokat kimozdította.

Az olasz haderő veszteségei óriásiak voltak. A 40.000 halott és sebesült mellett 300 ezren estek fogságba. Az olasz tüzérség közel fele, 3152 löveg, 1732 aknavető, 3000 gépfegyver, 300 ezer puska volt az olaszok vesztesége. Az olasz hadsereget újjá kellett szervezni.

A jelentős győzelem kiaknázására azonban a Központi Hatalmaknak nem maradt erejük. Az elfoglalt észak-olaszországi területen katonai közigazgatást szerveztek.

(1918. évi hadműveletekről a befejező részben adunk összefoglalót.)

„KOMMUNIKÁCIÓ 2005”
NEMZETKÖZI SZAKMAI TUDOMÁNYOS KONFERENCIA
A ZRÍNYI MIKLÓS NEMZETVÉDELMI EGYETEMEN

A Zrínyi Miklós Nemzetvédelmi Egyetem életében már hagyománynak tekinthető a 2005. október 27-én megrendezett „Kommunikáció 2005” nemzetközi szakmai tudományos konferencia, amely során átfogó képet kaphattunk a tudomány és a technika legfrissebb eredményeiről. Támogatóink – a Magyar Telecom Részvénytársaság, a THALES Communications (Franciaország), a Kapsch Telecom Kft. (Magyarország), a Fercom Kft. (Magyarország), a SIEMENS Rt., az ERICSSON Hungary Kft., a Híradástechnikai és Informatikai Tudományos Egyesület, a WB-Elektronics, a CISCO Magyarország Kft. – ismertették kutatási és fejlesztési eredményeiket a korszerű, a kor kihívásainak megfelelő kommunikációs eszközök és eljárások területén.

A polgári és katonai szakmai közönség megismerhette a Magyar Honvédség fejlesztési terveit. Fontos, mert tudjuk mindannyian, hogy a Magyar Honvédség kommunikációs rendszere a kor igényeinek megfelelően korszerűsítési folyamat előtt áll. E korszerűsítési folyamat eredményeképpen remélhetőleg egy olyan rendszert kaphatunk, amely folyamatosan képes kiszolgálni a vezetés feltételeit a kommunikáció minden formájának területén. A konferenciát természetesen a támogatók által bemutatott kommunikációs eszközök és rendszerek színesítették, amelyeket működés közben tekinthetett meg minden érdeklődő. A bemutatókon részt vevők nagy érdeklődést mutattak a kor igényeinek megfelelő eszközök és rendszerek iránt, amelyet az is bizonyított, hogy a gyártók jelen lévő képviselőit elhalmozták kérdéseikkel.

A konferencia az ilyenkor szokásos regisztráció és megnyitóbeszéd után a plenáris üléssel kezdődött, ahol hallhattunk a Magyar Honvédség híradó és informatikai fejlesztéssel összefüggő feladatokról, a haderő vezetéséről minősített időszakban, a mobil kommunikációs rendszerek alkalmazásáról harci körülmények között, az MRR rádiókról (Multi Role Radio), a Magyar Honvédség informatikai

helyzetéről és az infokommunikációs szolgáltatásokról, illetve azok biztonságáról.

Ebéd után minden érdeklődő kiválaszthatta, melyik szekcióülést kívánja meghallgatni, hiszen a kormányzati, a technikai, a rendszerszervezői, valamint a doktorandusz szekciók mellett a fiatal híradótisztek konferenciájának is helyet adott a Híradó Tanszék által rendezett konferencia.

A kormányzati szekcióban átfogó képet kaphattunk a kriminológiai jelenségek méréséről a kommunikáció és a minőségbiztosítás tükrében, az elektronikus bűnözésről, az elektronikus információk védelméről, a kormányzati távközlés helyzetéről és az információszolgáltatásról, illetve annak védelméről is.

A technikai szekció a kor technikai-technológiai újdonságairól szólt. Többek között a kép- és adatátvitel lehetőségeiről vezeték nélküli harcászati rendszerekben, adaptív antennarendszerek szimulációjáról, az állandó kommunikációs rendszer továbbfejlesztésének lehetőségeiről, új kábelhálózat létesítő technológiákról, modern katonai telefonokról

kaphattunk ízelítőt az előadóktól.

A katonai kommunikációs rendszerszervező szekcióban elhangzott előadásokból a városarc kommunikációs jellemzőiről, az információk, valamint a híradó és informatikai eszközök

védelmének szabályozásáról, a Magyar Honvédség hírszervezetének jelenéről és jövőjéről és az új típusú haderőre való átállás során a technikai struktúrában bekövetkező változásokról hallhattunk.

A doktorandusz szekcióban lehetőséget kaptak mindazok, akik be kívánták mutatni kutatási eredményeiket. Ezen előadások során bepillantottunk az informatikai projektek sajátosságairól és lehetőségeiről a védelmi szférában, a rádiójelek felderítésének legújabb módszereiről, és az IP hálózatok támadásáról is.

A konferencia programjában a szekcióelnökök rövid értékelése után elismerések átadása következett. A Híradó Tanszék javaslatára Mikita János mk. altábornagy, vezérkari főnök-helyettes Bolyai emlékgyűrűt, Győri László rendőr dandártábornok, Horváth Ferenc dandártábornok (Híradó és Informatikai Parancsnokság parancsnoka) és dr. Lehel György ezredes (Katonai Tervező Főcsoportfőnökség főcsoportfőnök-helyettes) Bolyai kardot kapott a Bolyai János Katonai Műszaki Kar dékánjától. A tanszék kollektívája tárgyjutalommal köszönte meg Révész Gyula alezredes (43. Nagysándor József vt. z. parancsnok), Kovács István

alezredes (ZMNE Kommunikációs osztályvezető), valamint Seresné Farkas Julianna (FERCOM Kft.) segítő munkáját a konferenciák szervezésében és lebonyolításában.

A konferencia elősegítette a kapcsolattartás erősítését és tapasztalatok cseréjét a katonai és polgári távközlő szolgáltatók és szervezetek között, megismerhettük a résztvevők véleményét napjaink szakmai problémáiról, véleményeket cserélhettünk és javaslatokat tehattunk a felmerült problémák megoldására.

Ezúton is szeretnék köszönetet mondani védnökeinknek, támogatóinknak és a konferencia rendezését segítőknak e rendkívül sikeres konferencia megszervezéséért, amely folytatta a „Kommunikáció” konferenciák hagyományát.

Minden kedves olvasónkat, a híradó szakmai jelenlegi és egykori képviselőit sok szeretettel várjuk 2006. októberében is az idei „Kommunikáció 2006” konferencián.

Dr. Rajnai Zoltán mk. alez.

MILYEN ERŐS A MAGYAR HADSEREG?

EZ NEM VICC!

Az 1950-es években játszott szovjet színdarabban a ravasz Achmedet megkérdezi egy amerikai újságíró:

- *Mondja milyen erős a szovjet hadsereg?*
- *Ma erősebb, mint tegnap, holnap erősebb lesz mint ma!*

Ennek analógiájára kérdezem:

Milyen erős a magyar honvédség?

Ma gyengébb mint tegnap,

Holnap gyengébb lesz, mint ma!

- bár nem hívnak Achmednek!

Tényleg? Milyen erős a magyar hadsereg?

A Honvédelmi Minisztérium időnként válaszol a kérdésre Honlapján. Valószínűleg a nyugállományúak többségének nincs Internete, ezért arra gondoltam, röviden válaszolok a kérdésemre. 2005. augusztus 8-án közzétett állomány az alábbi:

A magyar honvédség jelenleg négy parancsnokságra tagozódik:

- ❖ Szárazföldi parancsnokság (Székesfehérvár)

- ❖ Légierő parancsnokság (Veszprém)
- ❖ Összhaderőnemi Logisztikai és Támogató Parancsnokság (Budapest)
- ❖ Egészségügyi parancsnokság (Budapest)
- ❖ Vezérkar közvetlen szervezetei, alakulatai

Szárazföldi parancsnokságnak van:

- 2 gépesített lövészdandárja: Tata, Debrecen (Klapka György, Bocskai István)
- 2 önálló könnyű-lövészászlóalja: Hódmezővásárhely (Bercsényi Miklós, még nincs neve)
- 2 felderítő zászlóalja: Eger, Szolnok (Bornemissza Gergely, Bercsényi László)
- 1 önálló harcokosi zászlóalja: Tata (Hunyadi Mátyás)
- 1 vegyes tüézdandárja: Szigetvár (Zrínyi Miklós)
- 1 könnyű vegyes ezrede: Szolnok
- 1 műszaki dandárja: Szentes (II. Rákóczi Ferenc)
- 1 elektronikai harcszászada: Kiskunfélegyháza (Kiskun)
- 1 logisztikai és támogató ezrede: Kaposvár (Boconádi Szabó József)
- 1 vegyivédelmi zászlóalja: Székesfehérvár (Petőfi Sándor)
- 1 vezetésbiztosító zászlóalja: Székesfehérvár (Alba Regia)

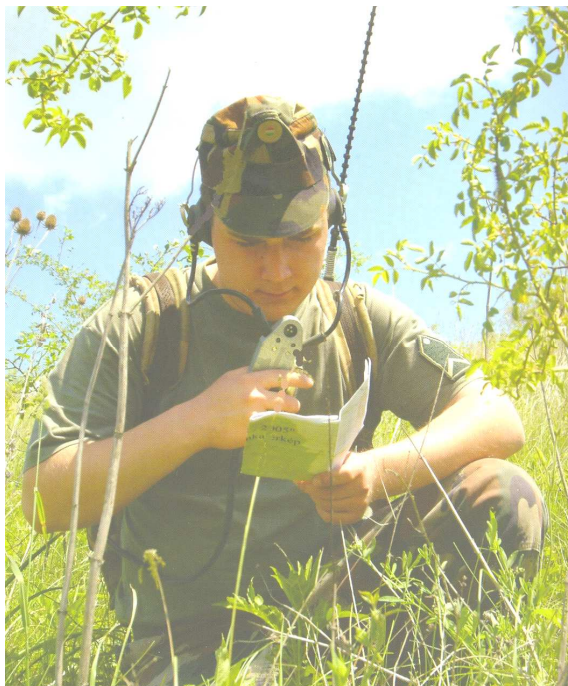
- űr és biztosító zászlóalja (KFOR)
- könnyű gyalog század (ISAF)
- Görgey Artúr Vegyvédelmi Információs Központ (Nagytarcsa)
- Katonai Rendfenntartó Kontingense (EUFO/IPU)
- egyéb missziói (Agfagisztán, Ciprus, Koszovó , Irak)
- MH Központi Gyakorló- és Lőtérparancsnokság (Várpalota)
- Kiképző Központ (Tapolca) és Harckiképző Központ (Táborfalva)
- Béketámogató Kiképző Központ (Szolnok)

Rendeltetése: A Magyar Köztársaság katonai védelme, az államhatár őrzése és védelme, valamint a nemzetközi szerződésekből eredő katonai nemzetközi kötelezettségek teljesítése. Segítségnyújtás elemi csapás vagy jelentős katasztrófa esetén, protokolláris feladatok ellátása.

Légierő Parancsnokságnak van:

- 1 légtérelenőrző ezrede
- 1 helikopter ezrede
- 1 légvédelmi rakétadandárja
- 1 logisztikai és támogató zászlóalja
- 1 repülőbázisa
- 2 bázisrepülőtere

Rendeltetése: A szárazföldi csapatokkal együttműködve megőrizzék a MK területi légterének szuverenitását. Szükség esetén részt vesz természeti katasztrófák felszámolásában, humanitárius segítségnyújtásban, biztosítási feladatok ellátásában.

Összhaderőnemi Logisztikai és Támogató Parancsnokságnak van:

Intézményrendszere

FŐNÖKSÉGEK

- Gazdasági
- Haditechnikai
- Elhelyezési
- Létesítményi
- Páncélos- és Gépjárműtechnikai
- Repülőműszaki
- Közlekedési

ALOSZTÁLYOK

- Kiképzési
- Kodifikációs
- Mérésügyi

Biztonságtechnikai

Bázisai, raktárai, javítóüzemei

ELLÁTÓ KÖZPONTOK

- Harcanyag
- Haditechnika
- Hadtápanyag
- Kiképzéstechnika

ALAKULATOK

- Támogató ezred
- Vezetésbiztosító ezred
- Tűzszerész és hadihajós ezred

ÜZEMEK

- Légijármű Javítóüzem

EGYÉB

- Civil-katonai Együttműködési és lélektani Művelési központ
- Szabályzatkiadó Intézet és Központi nyomda
- Térképész szolgálat
- Meteorológiai szolgálat
- Katonai Közlekedési Központ

Rendeltetése: A közigazgatási államtitkár szakirányításával a HVKF vezetésével hajtja végre feladatait. A parancsnokság HM és HVK jog és határral rendelkezik. Feladatát meghatározni röviden nem célszerű.

Az egészségügyi parancsnokság az alábbi főnökségekből áll:

- Személyügyi
- Gyógyító
- Művelési
- Logisztikai
- Tervezési és kiképzési
- Híradó és informatikai
- Pénzügyi

VKF közvetlen alakulatai:

- Budapesti Őr-és Díszezred (Budapest)
- Tűzszerész és Hadihajós zászlóalj (Budapest)
- Magyar Honvédség Híradó Parancsnokság, Nagytarcsa, Puskás Tivadar Laktanya

A magyar honvédség pontos szervezetét –mivel állandóan változik – csak egy adott pillanatban lehet megállapítani. Más szervezet van a nyomtatott anyagban, más a HM honlapján. Egyébként nem az a célunk, hogy pontos szervezetet adjunk közre, mindössze tájékoztatjuk tagjainkat, mekkora ma a hadsereg.

összeállította: Vörös Béla nyá. mk. ezds.

KÉPEK ÉLETÜNKBŐL

*Isaszegi koszorúzáson: Lindner Miklós,
Fekete Álmos, Felker Lajos nyá. ezds.
(Nagytarcsa volt pk-a)*

Hősök Kápolnája (Székesfehérvár)

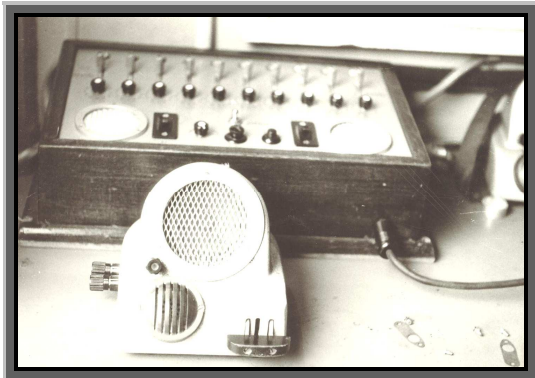

*Komáromi kiránduláson
a Puskás technikum diákjaival*

Bolyai klub: évzáró értekezlet utáni ebéden

Hírek, megkejtések

10 vonalas diszpécser központ

Ülésezett a szoros kapcsolatot tartó egyesületek vezetősége. Minden egyesület beszámolt a 2005-ben végzett tevékenységéről, majd meghatározták a 2006-ban végrehajtandó közös feladatokat. A soros elnök (Koltai István nyá. ezds.) levezető értekezlete után bajtársi beszélgetés volt a székesfehérvári, váci, a budapesti: Puskás, Bolyai, és a központi klub híradó szekciója nevében résztvevők között.

Penci József vörög.
Híradó Csoport Főnök

A Puskás Tivadar Híradó Bajtársi Egyesület vezetősége együttműködési megbeszélést, és programegyeztetést tartott az ország egyetlen önálló híradó szervezetével, a Nagytarcsán lévő Híradó Parancsnoksággal.

Táborfalván ülésezett a BEOSZ Közép-Magyarországi régió tagegyesületeinek vezetősége Gál István nyá. ezds. vezetésével. Minden önálló klub, illetve egyesület (Székesfehérvár kivételével) ennek a régiónak a tagja, amelyek szorosabb kapcsolatot tartanak.

Előzetes megbeszélések kezdődtek a XIX. Kerület Önkormányzatával az egyesületünknek adományozandó zászlóról.

Megbeszélés kezdődött a Puskás Tivadar Távközlési Technikummal közösen végrehajtandó őszi Mohácsi Emlékhelyre tervezett kirándulásról

Puskás Híradó

a Puskás Tivadar Híradó Bajtársi Egyesület kiadványa
készült 200 példányban

Kiadja:

Puskás Tivadar Híradó Bajtársi Egyesület

1143 Budapest, Stefánia út 34.

Postacím: 1438 Budapest, Pf. 371.

Felelős kiadó:

Dr. Lindner Miklós

Szerkesztő:

Vörös Béla

Olvasó szerkesztő:

Dr. Horváth László

Tipográfiai szerkesztő:

Hajzer György

Rovatvezetők:

Horinka Ferenc (szervezeti élet)

B. Nagy Péter (tudomány és technika)

Lászlai János (katonai múltunk)

Szepezdi Dezső (társadalmi és katonai kapcsolatok)